

Setembre 2021

«Si algú vol ser el primer, que es faci el darrer de tots i el servidor de tots» (Mc 9,35)

Mentre van de camí cap a Cafarnaüm amb Jesús, els deixebles discuteixen animadament entre ells. Però quan Jesús els demana per l'argument d'aquesta discussió no tenen el valor de respondre-li, potser perquè senten una mica de vergonya: de fet estaven tractant de determinar qui d'ells era el més gran.

Jesús havia parlat diverses vegades de la seva misteriosa cita amb el patiment, però per a Pere i els altres era un discurs massa complicat d'entendre i d'acceptar. Veritablement no serà fins després de l'experiència de la mort i de la resurrecció de Jesús que descobriran qui és Ell en realitat: el fill de Déu que dona la vida per amor.

Per això, per ajudar-los a ser veritablement els seus deixebles, Jesús s'asseu, els crida a prop seu i els revela la veritable naturalesa del «primat evangèlic»:

«Si algú vol ser el primer, que es faci el darrer de tots i el servidor de tots»

Malgrat les fragilitats i les pors dels deixebles, Jesús té confiança en ells i els crida a seguir-lo per compartir la seva missió: servir tothom. Ve al nostre pensament l'exhortació de l'apòstol Pau als cristians de Filipis: «No feu res per rivalitat ni per arrogància: amb tota humilitat, considereu els altres superiors a vosaltres mateixos. Que no miri cadascú per ell, sinó que procuri sobretot pels altres. Tingueu els mateixos sentiments que tingué Jesucrist» (*Fl* 2, 3-5). Servir, no tant com un esclau que és obligat al seu treball, sinó com una persona lliure que ofereix voluntàriament les seves capacitats i les seves forces, que treballa no només a favor d'un grup, d'una part, sinó a favor de tots aquells que tenen necessitat d'ajuda, sense excepció i sense prejudicis.

És una crida també per a nosaltres, avui, a tenir ment i cors oberts a reconèixer i tenir cura de les necessitats dels altres, a ser actius en el construir relacions autènticament humanes, a fer fructificar els nostres talents per al bé comú, tornant a començar cada dia, no obstant els nostres falliments. És la invitació a posar-nos en l'últim lloc per empènyer tots cap a l'únic futur possible: la fraternitat universal.

«Si algú vol ser el primer, que es faci el darrer de tots i el servidor de tots»

Chiara Lubich, comentant aquesta Paraula de Jesús, ens ha suggerit com fer perquè esdevingui vida concreta: «Escollint amb Jesús l'últim lloc en les innombrables ocasions que ens ofereix la vida de cada dia. Se'ns ha confiat un encàrrec de cert relleu? No pensem que som "algú", no deixem espai a la supèrbia i a l'orgull. Recordem que la cosa més important és estimar el proïsme. Aprofitem la nova situació per servir millor el proïsme, sense oblidar estar

atents a les que semblen coses petites, les relacions personals, els humils treballs quotidians, l'ajuda als pares, la pau i l'harmonia a la família, l'educació dels nens... Sí, vagin com vagin les coses, recordem que cristianisme significa estimar i estimar preferentment els últims. Si vivim així la nostra vida serà edificar contínuament el Regne de Déu a la terra i a aquest esforç Jesús li ha promès tota la resta amb escreix: salut, béns, abundància de tot... per distribuir als altres i esdevenir d'aquesta manera els braços de la Providència de Déu per a molts»^[1].

«Si algú vol ser el primer, que es faci el darrer de tots i el servidor de tots»

Protegir la casa de tots és un servei al bé comú molt d'actualitat, que podem compartir amb moltes persones en el món, i és des de fa anys un tema important per donar testimoni cristià junts. Recordem en particular que, per a un número cada vegada més gran d'esglésies, aquest mes de setembre s'obre amb la celebració de la Jornada de la Creació que s'allarga fins al 4 d'octubre amb el temps de la Creació.

La *comunitat de Taizè*, en una d'aquestes ocasions, ha proposat aquesta [oració](#): “Déu d'amor, mentre estem a la teva presència, fes-nos capaços d'acollir la infinita bellesa d'allò que has creat, de tot allò que ve de tu, de la teva inesgotable compassió. Augmenta la nostra atenció per als altres i per a tota la creació. Ensenya'ns a descobrir el valor de tot i feu-nos portadors de pau a la família humana”.

Letizia Magri

^[1] C. Lubich: *Paraula de Vida*, setembre 1985. En Palabras de Vida / 1 (1943-1990). Madrid: Ciudad Nueva, 2020; p. 351